

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1529/2025
04.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К.120/2023 од 22.05.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.155/25 од 17.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Стевановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К.120/2023 од 22.05.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.155/25 од 17.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К.120/2023 од 22.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року од две године не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.155/25 од 17.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Лебану К.бр.120/23 од 22.05.2025. године потврђена, док је одбачена жалба ОЈТ у Лебану Кт.бр.24/23 од 11.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Стевановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законских разлога за подношење прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП и наводи да је повређена одредба члана 507. став 2. ЗКП, јер нису били испуњени услови за одржавање главног претреса дана 08.10.2024. године без присуства окривљеног обзиром на чињеницу да је за предметно кривично дело предвиђена казна затвора у трајању до пет година. На овај начин се суштински истиче битна повреда одредаба кривичног постука из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 507. став 2. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Стога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Стевановића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић